

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 133:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af pligt til brug af et bestemt firma til bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke m.v.

Af Aage Brusgaard (FP), Niels J. Langkilde (KF) og Ole Donner (DF).
(Fremsat 10/5 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Forslaget går ud på at ophæve de linjer i §§ 40 og 42 i bekendtgørelse nr. 310 af 25. april 1994, der gør en af kommunalbestyrelsen indført tømningsordning obligatorisk. Forslagsstillerne har anført, at formålet er at give den enkelte grundejer frit valg med hensyn til, hvilket firma der skal tømme vedkommendes bundfældningstank eller samletank.

Reglerne om obligatoriske tømningsordninger har eksisteret stort set uændret siden 1974. Formålet med at gøre disse ordninger obligatoriske har været dels at sikre en miljømæssigt og hygiejnisk forsvarlig tømning og bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke og spildevand fra samletanke, dels at en sådan ordning kan hænge sammen økonomisk og administrativt.

En obligatorisk tømningsordning har endvidere givet kommunerne mulighed for at kontrollere og føre tilsyn med, at de omfattede tan-

ke bliver tømt regelmæssigt, hvilket er en væsentlig forudsætning for tankenes funktion.

En obligatorisk tømningsordning indeholder to elementer: for det første en tømning og for det andet en bortskaffelse.

Det bidrag, man betaler for at deltage i en tømningsordning, dækker både udgifter til transport og til behandling og bortskaffelse på renseanlægget. Reglerne betyder, at man kan være pligtig til at deltage i en tømningsordning, der indebærer såvel en tømning som bortskaffelse af slam henholdsvis spildevand.

Da det er kommunalbestyrelsen, der er ansvarlig for tømningen og bortskaffelsen, er det også kommunalbestyrelsen, der tager stilling til, hvem der skal udføre opgaven. Hvis kommunerne vil overlade tømningen til et privat selskab, er de naturligvis undergivet de regler, der almindeligvis gælder for kommuners kontraktindgåelse.

En ophævelse af det obligatoriske element i tømningsordningen vil medføre, at grundejeren selv kan stå for både tømning og bortskaffelse. Det vil medføre følgende negative konsekvenser for kommunerne:

For det første, at man fratager kommunerne mulighed for at planlægge og projektere en ordning for tømning og bortskaffelse af slam og spildevand og dermed for at sikre en rimelig økonomi i ordningen, da tilslutningsgrundlaget vil være uberegneligt.

For det andet, at de kommuner, der allerede har en tømningsordning, vil få problemer med forrentningen af de investeringer, som de allerede har foretaget i forbindelse med etableringen af en tømningsordning, for eksempel udbygning af renseanlæg.

Og for det tredje, at kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde skal sikre sig, at der sker en forsvarlig tømning, og at der foreligger en kontrakt om bortskaffelse.

En ophævelse af det obligatoriske element vil ramme hele grundlaget for tømningsordninger. Man må endvidere forvente, at det vil medføre en hel del meradministration i forbindelse med udstedelse af tilladelser til samletanke, tilsyn og kontrol. Det vil desuden medføre et tab for de renseanlæg, der har bygget særlige modtagefaciliteter op til tømningsordningerne.

Da det er kommunalbestyrelserne, der administrerer tømningsordningerne, har jeg fundet det mest rigtigt at spørge Kommunernes Landsforening, hvad de mener om forslaget. KL's sekretariat har foreløbig oplyst, at en ændring af